

Lechonia Jana

Dzielnice: Żoliborz

Osiedla:

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1961

Opis

Jan Lechoń wł. Leszek Józef Serafinowicz herbu Pobóg (1899-1956) - poeta, krytyk literacki i teatralny. Był rodowitym warszawiakiem, chociaż w jego żyłach płynęła domieszka tatarskiej krwi. Początkowo uczył się w szkole im. Stanisława Staszica, kontynuował ją jednak w szkole klasycznej im. Emiliana Konopczyńskiego. Jako trzynastolatek zadebiutował tomikiem wierszy "Na złotym polu", który ukazał się wyłącznie dzięki wsparciu finansowemu ojca i podpisany był już pseudonimem. Po zdaniu matury w 1916 roku został studentem Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Warszawskiego, jednak nigdy nie ukończył nauki. 6 XII 1919 roku dokonał uroczystej inauguracji grupy poetyckiej "Skamander", dla której wymyślił nazwę, był też współzałożycielem kawiarni "Pod Picadorem" (początkowo Nowy Świat 57 a później piwnica Hotelu Europejskiego), w której poeci się spotykali. Podczas wojny polsko-bolszewickiej był urzędnikiem Biura Prasowego Wodza Naczelnego Józefa Piłsudskiego. Jego prawdziwym "dorosłym" debiutem był opublikowany w 1920 roku "Karmazynowy poemat". Rozdarty między swoją biseksualnością próbował popełnić samobójstwo a prawie trzyletnia rekonwalescencja po tym czynie spowodował jego poetyckie milczenie. W 1924 roku powrócił tomem "Srebrne i czarne" a do końca dekady, mieszkając na Przyryнку, był redaktorem "Cyrulika Warszawskiego" i "Pamiętnika Warszawskiego", pisał też liczne szopki satyryczne, recenzje literackie, tłumaczył dzieła z języka francuskiego oraz rosyjskiego. W 1930 roku został attaché kulturalnym oraz radcą ambasady RP w Paryżu. Tam zastał go wybuch II wojny światowej. Po klęsce Francji udał się do Brazylii a stamtąd do USA. Zamieszkał w Nowym Jorku, aktywnie uczestnicząc w życiu kulturalnym miejscowej Polonii. Współtworzył Polski Instytut Nauk i Sztuk, był redaktorem prasowym i radiowym. Opublikował wówczas "Lutnię po Bekwarku" a także "Arię z kurantem", jednak z czasem coraz gorzej znosił oddalenie od Polski. W 1945 roku zrozumiał, że nigdy już nie powróci do ojczyzny - był zdecydowanym antykomunistą i absolutnie nie podobał mu się kierunek zmian w wyzwolonym kraju. To znacznie pogłębiło jego stany depresyjne. Nie pomogło regularne zażywanie leków ani pisanie dziennika, ciężki stan pogłębił jeszcze fakt "zaszczucia" w związku z jego orientacją seksualną. Zginął w Nowym Jorku, skacząc z dwunastego piętra hotelu Hudson.

Spoczywa:

Początkowo spoczął na Polskim Cmentarzu Kalwaryjskim pod Nowym Jorkiem, 11 V 1991 roku jego prochy spoczęły na cmentarzu przy Zakładzie dla Ociemniałych w podwarszawskich Laskach, gdzie

jego brat Zygmunt był dyrektorem szkoły. Symboliczna tablica na grobie szwagierki Janiny z Eichlerów na Cmentarzu Powązkowskim, kwatera 69, rząd I, miejsce 5.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1961.11.24. Wcześniej (1930.03.13 - 1961.11.24) nosiła imię Konstantego Górskiego.
